

Ὁ ἐχθρὸς, ὑπερασπιζόμενός ἀπὸ ἰσχυρὸν πυροβολισμόν, ὃν ὁποῖον ἤρχισε καθ' ὅλην τὴν σειρὰν, ἐστρεφέν ὅλας τοὺς τὰς δυνάμεις πρὸς τὸ κέντρον μας κείμενον ἐπὶ μικροῦ τινος δάσους, τὸ ὁποῖον ὑπερασπισάμεν γενναϊότατα ἐπὶ τὰς τελευταίας δύο μάχας. Μετὰ δύο ὥρων πεισματικὴν μάχην ὁ στρατηγὸς Ρόλανδος, μὴ δυνάμενος ν' ἀνθέξῃ κατὰ τοῦ πολυῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐχθρῶν, ἐδίασθη ν' ἀφήσῃ τὸ δάσος εἰς τὴν ἔξουσίαν τοῦ ἐχθροῦ· ὁ στρατηγὸς Ζιμίρσκις χάνει τὸν βράχονά του, καὶ μετ' ὀλίγον ἀποθνήσκει. Ὡς τότε ἡ μοῖρά του ὀπισθοδρομεῖ καὶ συνιστᾷ τὴν ἐφεδρείαν· ἀντικαθίσταται εὐθὺς εἰς τὸν τόπον τῆς ἡ μοῖρα τοῦ στρατηγοῦ Στρυνέκκου. Παραγγέλλει αὐτὸν ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκς νὰ ὑπάγῃ καὶ ἐξαναπάρῃ τὸ μικρὸν δάσος· σχηματίζεται παρ' ἐκείνου ἡ ἀλλακὰ προσβάλλουσιν, καὶ μ' ὅλον τὸν πυροβολισμόν τὸν ἑλὸν φονικόν, ἐμβαίνει εἰς τὸ δάσος καὶ κατορθώνει νὰ εἰσέλθῃ ἐν μέρος· διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ δὲ τὴν προσβολὴν ταύτην ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκς, ὅστις εὐρίσκεται παντοῦ, ὅπου ὁ κίνδυνος, ἐπιπίπτει αὐτὸς μετὰ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ στρατηγοῦ Μίλεργ, καὶ κυριεύει τὸ ἐπίλοιπον τοῦ δάσους· ἐνταῦθα δὲ ἐκτείνει μέρος τοῦ πεζικοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς, καὶ κυριεύει ἐπὶ τέλους κανονοστάσιον ἐχθρικόν, τοῦ ὁποῖου καρφόνουν τὰ καννόνια· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀναγκαζόμεθα νὰ τὰ ἐγκαταλείψωμεν.

Εἶχον ἤδη παρέλθῃ δύο ὥραι, καὶ ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκς, ἀφοῦ τοῦ ἐφρονεύθησαν δύο ἵπποι ὑπ' αὐτὸν, ἐκτυπήθη εἰς τὸν πόδα ἀπὸ κρύον βόλιον, ἀλλὰ μία σφαῖρα φονεύει τὸν τέταρτον ἵππον τοῦ, καὶ διαρρήγνισα, πληγώνει τὸν στρατηγὸν εἰς τὰς δύο κνήμας. Τὸ δυστυχὲς τοῦτο συμβεβηκὸς μᾶς στερεῖ τὴν ἐνότητα τῆς ἀρχηγίας.

Ἐν τούτοις δὲ ὁ ἐχθρὸς φέρει εἰς τὴν μάχην τὰς τελευταίας του ἐφεδρείας· νέα κανονοστάσια, τὰ ὁποῖα εἶχε στήσῃ ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ Καβεγκζίνου, κτυποῦν ἐκ πλαγίων τὴν γραμμὴν μας. Ἡ πρᾶξις αὕτη μᾶς θιάζει νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ δάσος, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκάμαμεν τόσῃ θυσίᾳ!

Ὁ στρατηγὸς Οὐμίσκις, μὴν ἔχων ἱκανὰ στρατεύματα διὰ νὰ ὑπερασπίζεται τὸ διάστημα τὸ διαχωρίζον τὸ ἀριστερὸν ἡμῶν κέρας ἀπὸ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ στρατοῦ, δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐχθρὸν τοῦ νὰ εἰσβάλῃ μεταξὺ τοῦ Καβεγκζίνου καὶ τοῦ Ζαχόδσκου, καὶ ἠναγκάσθημεν τότε νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν γραμμὴν μας, πλησιάζοντες πρὸς τὴν Πράγαν.

Αἱ μοῖραι τῶν στρατηγῶν Ζεμβέκ καὶ Στρυνέκκου κάμνουν τὸ κίνημα τοῦτο τῆς ὀπισθοδρομήσεως μετὰ μεγίστης εὐταξίας. Απατώμενος δὲ ὁ ἐχθρὸς περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς κινήσεως ταύτης, νομίζει ὅτι ἄλλο πλέον δὲν ἔχει εἰμὴ νὰ κρίνῃ τὴν νίκην. Κάμνει λοιπὸν νὰ εἰσβάλῃ κατὰ τῶν δύο πλευρῶν τοῦ δάσους τὸ τε ἱππικὸν σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Βίττου καὶ πολυάριθμον εὐκίνητον πυροβολικόν· ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τὸ πυροβολικόν μας ἀρκεῖ διὰ νὰ στήσῃ τὸ Ῥωσικὸν ἱππικόν· ἀλλ' ἐπὶ τὰ δεξιὰ, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Μιλόσναν φέρουταν, ἐν σύστημα, συγκείμενον ἀπὸ μιαν μοῖραν θωρακοφόρων καὶ Οὐλάνων, προχωρεῖ καὶ θέλει νὰ διασχίσῃ τὴν γραμμὴν μας, μ' ὅλον τὸν σύντομον κανονοβολισμόν τοῦ πυροβολικοῦ μας, τὸ ὁποῖον ἐνεργοῦν ἐπάνω εἰς πυκνοὺς σωροὺς προξενεῖ τρομερὰν φθοράν.

Ἢδη δὲ τὸ μέτωπον τοῦ συστήματος τούτου ὑπερέβη τὴν γραμμὴν τῆς μάχης· ἀλλὰ τὸ κανονοστάσιον τῶν ρακετιέρων τοῦ λοχαγοῦ Σκαλσκού παύει πρὸς ὥραν· ὠφελοῦνται ἐκ τῆς στιγμῆς ταύτης τὸ πεζικὸν τῶν στρατηγῶν Ζεμβέκ καὶ Στρυνέκκου, καὶ τὸ ἱππικὸν τῶν συνταγματάρχων Κίικου καὶ Σκαρζίγκου, προσβάλλουν κατὰ μέτωπον καὶ ἐκ τῶν πλαγίων τὸ ἐχθρικὸν ἐκεῖνο ἱππικόν, καὶ τρέπουσιν αὐτὸ κατὰ κράτος. Τὸ τῶν θωρακοφόρων σύνταγμα (τοῦ Πρίγκιπος Ἀλβέρτου ἐπιλεγόμενον) κατὰστρέφεται, τὸ μὲν ἡμισὺ ἔμεινεν

εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, τὸ δὲ ἄλλο πίπτει εἰς τὴν ἔξουσίαν μας, κυριεύομεν δὲ καὶ δύο καννόνια.

Τούτων δὲ οὕτω γινομένων, ὁ στρατηγὸς Αρουνκοβιέκκς προσέβαλεν ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ἡμῶν κέρατος τὸν πρίγκιπα Ζαχόδσκην, τὸν ἐδίωξεν ἀπ' ὅλας τὰς θέσεις του, ἔτρεψε μέρος τοῦ στρατεύματός του, καὶ τὸν ἐπῆρε δύο καννόνια, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθη νὰ καρφώσῃ, μὴν ἔχων ἵππους διὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ.

Ἡ ὀπισθοδρομήσις τῆς δεξιᾶς μας πτέρυγος μόνῃ ἠδυνήθη ν' ἀπαλλάξῃ τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ζαχόδσκου τῆς πάντελως καταστροφῆς του, ἐμποδίσαν τὸν στρατηγὸν Κουκοβιέκκην νὰ τὸ καταδιώξῃ. Ἀποκαμὼν ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τοὺς τοσούτους ἀγῶνας καὶ τοσαύτας ἀνωφελεῖς φθοράς ἔπαυσε τὴν προσβολὴν τοῦ πρὸς τὸ ἐσπέρας, καὶ ἐτελείωσε τὴν ἡμέραν μὲ ἰσχυρὸν κανονοβολισμόν ἀπὸ τοῦ ἐνός ἕως τοῦ ἄλλου ἄκρου τῆς γραμμῆς του, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ πυροβολικόν μας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἡμέραν ἀπέδειξε μεγίστην ἀταραξίαν, ἀνταπεκρίθη ἀνδρείως.

Τὸ στρατεύμα μας κατεσκήνωσε πρὸς διανυκτέρευσιν ἐμπροσθεν τῆς Πράγας. Ἀλλ' ἡ τοῦ παγετοῦ διάλυσις, ἥτις εἶχεν ἀρχίσει, ἔκαμε τὸν ἀρχιστράτηγον νὰ φοβηθῇ μήπως ἀφ' ὥρας εἰς ὥραν ἐπαρθῇ ἡ γέφυρα ἀπὸ τοὺς πάγους τῆς Βισούλης, καὶ τότε, διακοπείσων τῶν μὲ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην συγκοινωνιῶν, ἤθελεν εὐρεθῇ τὸ στρατεύμα μας χωρὶς τροφῆς καὶ νομάς· ὅθεν ἀπεφασίσθη νὰ περάσωσι τὴν Βισούλαν, τὸ ὁποῖον ἐξετελέσθη τῆς ἐπιούσης τὴν αὐγὴν μετὰ μεγίστης εὐταξίας, καὶ χωρὶς νὰ τολμήσῃ ὁ ἐχθρὸς νὰ ἐπιφέρῃ τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου 9000 ἐκ τῶν ἡμετέρων ἔγειναν ἀνίκαντοι εἰς μάχην, μεταξὺ τῶν ὁποίων 6500 περίπου εὐρίσκονται εἰς τὰ νοσοκομεῖα, καὶ οἱ πλείοτεροι ἐξ αὐτῶν μέλλουν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις των.

Τὸ πυροβολικόν μας ἔχασε κατὰ τὴν μάχην ταύτην τρία καννόνια, τὰ ὁποῖα, διαλυθέντων τῶν ὀχείων, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπαρθῶσιν ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Σήμερον τὰ Πολλωνικά στρατεύματα εἶναι περίξ τῆς Βηροσβίας, φυλάττουν δὲ τὴν Βισούλαν καὶ τὴν ἐπιβάθραν τῆς γεφύρας τῆς Πράγας. (Journal des Débats)

Ἐκ Παρισίων, 20 Φεβρουαρίου.

Τὴν 17 ἀνεχώρησεν εἰς Βρυξέλλας ὁ στρατηγὸς Βελλιάζδος, διορισθεὶς Ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐν τῷ Βελγίῳ.

— Λέγεται ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει σταλῇ εἰς Ῥώμην ὁ Κύριος Σαιντωλαῖρος δι' ἑκτακτον πρεσβεῖαν ἀναφερομένην εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν συμβαίνοντα.

— Γίνεται πολὺς λόγος περὶ ἀξιολογώτατης 7ινος ἀναφορᾶς νεωστὶ διευθυνθείσης εἰς τὸν Βασιλέα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν Ὑπουργοῦ. Συνάγεται δ' ἐκ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, ὅτι τὸ Γαλλικὸν στρατεύμα, ἐκ 480,000 πραγματικῶς συμπληρωθὲν, ἔχει νὰ διαιρεθῇ εἰς δώδεκα σώματα, ἐκ δύο μοιρῶν συγκείμενον ἕκαστον. Τὰ δὲ σώματα ταῦτα δαμοιραζονται εἰς τρεῖς σειρὰς ἐπὶ τῶν κατὰ ξηρὰν συνόρων μας, ἀπὸ τῆς Βαϊώνης μέχρι τῆς Δουγκέρκης. Μεταξὺ δὲ τῶν στρατηγῶν, οἵτινες θέλουν ἔχει τὰς ἀνωτάτας ἀρχηγίας, ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τοῦ στρατάρχου Γεράρδου, καὶ τῶν στρατηγῶν Κλῶσελ, Λαμάρκα, καὶ τινῶν ἄλλων· προσθέτουν δὲ ὅτι ὁ στρατάρχης Ζουλτος θέλει ἔχει τὴν ἀρχηγίαν τῶν πρὸς τὰ ἀρκτικά σύνορα συναθροισθέντων σωμάτων.

— Ὁ Μονίτωρ ἐδημοσίευσε τὴν 17 διάταγμα τοῦ Βασιλέως, διὰ τοῦ ὁποῖου συμπληροῦνται ὁ τεῦ ἱππικὸν

οργανισμός εἰς 50 συντάγματα, ἕκαστον ἐκ λόχων 6 συν-  
ιστάμενον. Κεφάλαιον δὲ τῆς δυνάμεως τῶν 50 συνταγμά-  
των, μὲν εἰρήνῃ: 2500 ἀξιωματικοί, καὶ 47,400 στρα-  
τιῶται, 3600 ἵπποι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ 37,850 τῶν  
στρατιωτῶν. — Ἐν δὲ πολέμῳ: 3250 ἀξιωματικοί, 57,530  
στρατιῶται, 7650 ἵπποι ἀξιωματικῶν καὶ 49,930  
στρατιωτῶν.  
(Journal des Débats.)

Κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ  
εἰς διάφορα μέρη τῆς Γαλλίας ἔγειναν ταυτοχρόνως ἐξετά-  
σεις εἰς τὰς οἰκίας ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ὑποπτεύονται  
ὅτι εἰσὶν ἀνταπόκρισιν μὲ τὸ ἐκπεσὸν γένος. Αἱ δὲ ἐρευνᾶι  
αὐτὰ ἔλαβον κάποιαν ἑκβασιν. Εἰς δύο ἐπαρχίας ἐπιτά-  
σθησαν γράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύονται ὑπεύθυνοι  
διάφοροι ἀνθρώποι, γνωστοὶ διὰ τὴν εἰς τὴν προτέραν τά-  
ξιν τῶν πραγμάτων προσκόλλησιν των· ἐν δὲ τῶν σηααν-  
τικῶν ἐγγράφων τῶν πεσόντων εἰς χεῖρας τῆς Κι-  
βερνήσεως εἶναι ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Δούκισσαν τοῦ Βερρόν,  
εὔρεθῆσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ συνταγματάρχου Λυδοδικον  
Καδουδάς. Διάφορα μέλη τῆς οἰκογενείας ἐκείνης ἔφυγον,  
καὶ ἐδόθη προσταγὴ νὰ συλληφθῶσιν. (Le Moniteur.)

Ὁ στρατάρχης Γεγάρδος διωρίσθη Γενικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ  
στρατεύματος, τὸ ὁποῖον συναθροίζεται κατὰ τὸ πρῶτον  
κατὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν Ἀλπεων.

Γράφουν ἐκ Τολλῶνος ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου τὰ ἐξῆς:

« Διὰ Τηλεγραφικῆς ἐπιστολῆς ἀνηγγέλη, λέγεται, ἡ  
διαταγὴ τοῦ νὰ ὀπισθῶσιν ἐν τῷ λιμένι τῆς Τολλῶνος, ὅλα τὰ  
δίκροτα, φρεγάται, κορβέται, βρίκια, ατμόπλοα καὶ ὅσα  
ἄλλα πλοῖα δύναται νὰ κινηθῶσι τὸ γρηγορώτερον. Ὅλα  
δὲ ταῦτα τὰ πλοῖα πρέπει νὰ καθοπισθῶσιν εἰς πόλεμον.

Ἡ συμπλήρωσις τοῦ προσωπικοῦ θέλει γένη ἐκ τῶν πλη-  
ρωμάτων τῶν νεωστὶ σταλέντων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βρέτ, τῶν  
Ροχεφόρτεν καὶ Λοριέζου.

„ Σημαντικὸς τις ἔφθασε προχθὲς ἐνταῦθα, ἔχων, ὡς  
λέγεται, μυστικὴν ἀποστολὴν· ὁ δὲ τοῦ ναυτικοῦ ἑπαρχος  
παρέδωκεν εὐθὺς εἰς αὐτὸν μίαν κορβέταν, ἥτις ἀπέπλευσε  
χθὲς, ἀγνοεῖται ὅμως ἡ διεύθυνσις τοῦ πλοῦ αὐτῆς, διότι  
δὲν θέλουν ἀνοιχθῇ αἱ διαταγαὶ εἰμὴ ἀφοῦ ἀναχθῇ ἱκανῶς  
εἰς τὸ πέλαγος.

„ Ἡ φρεγάτα Ἀρμὶς, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ Κύ-  
ριος Κλωσελ, τρεῖς ἡδὴ ἔπλευσεν εἰς τὸ Ἀλγέριον ἄλλε-  
παλλήλως, καὶ τώρα διετάχθη τὸ τέταρτον νὰ ἀναχωρήσῃ  
ἀπὸ τῶν ὅρμων, χωρὶς νὰ ἔμβῃ εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, τὸ  
ὁποῖον ἔμελλε νὰ γένη τὴν 3 Μαρτίου. Τώρα δὲ ἀγνοεῖται  
τὸ διωρίσθη νὰ ὑπάγῃ.

Τὸ Ἑλβετικὸν Συνέδριον ἐπροκήρυξε τὴν οὐδετερότητα τῆς  
Ἑλβετίας ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, καὶ ὑπεσχέθη νὰ μὴ φει-  
δευθῇ κάμμιναν δύσιν διὰ νὰ τὴν διατηρήσῃ. Ἡ δὲ ὑπέ-  
σχεσις αὕτη ἤρχισε νὰ ἐκτελῆται καλουμένων 100,000  
ἀνδρῶν εἰς τὰ ὅπλα. Ἐχουν δὲ ἀπόφασιν οἱ Ἑλβετοί, ὅτι  
πατήσῃ εἰς τὴν γῆν των εἰς ξένος στρατιώτης, νὰ χαλάσω-  
σιν ὅλους τοὺς δρόμους τοὺς εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ εἰς τὴν  
Γαλλίαν φέροντας.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου τῆς  
26 Φεβρουαρίου, συζητουμένου τοῦ προβουλεύματος τοῦ  
περὶ συστάσεως 200 ἐκατομμυρίων ἀποδείξεων τοῦ Θη-  
σαυροῦ, καὶ περὶ ἐκποίησεως 300 χιλιάδων ἐκταρίων δα-  
σῶν, ὡς πρὸς προσδιορισμῶν δια τὰς ἐκτάκτους χρεῖας  
τῆς πολιτείας.

Μετὰ λεπτομερῆ συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὡς πρὸς τὴν  
οἰκονομικὴν αὐτῆς ἔποψιν, ἐναντιούμενος ὁ Κύριος Βερρόν-  
ριος εἰς τὸ προβούλευμα, ἠρώτησεν ἂν οἱ παρόντες Ὑπουρ-  
γοὶ ἀπελαμβάνουν ἱκανὴν ἐμπιστοσύνην, διὰ νὰ τοὺς παρα-  
χωρήσῃ ἐκείνους τοὺς ὑπερόγκους δημοσίους πόρους· ἐκατη-  
γόρησε τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι δὲ ἔπραξε τίποτε διὰ νὰ συττει-  
λῇ τὰς στάσεις, αἵτινες ἐτάραξαν τὴν Γαλλίαν, τὸ ἐμέμ-  
φθη ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τίποτε οὔτε διὰ τὴν εἰρήνην,  
οὔτε διὰ τὸν πόλεμον, καὶ ἐκατηγορήθη ἡ Γαλλία ὅτι  
παρώξυνε μὲ τὸ παράδειγμα τῆς καὶ διηγείρε μὲ τοὺς ἀπί-  
στόλους τῆς τοὺς ἄλλους λαοὺς εἰς ἀποστασίαν, ἐπελπίσα-  
σα πρῶτον, καὶ ἔπειτα ἐγκαταλείψατα αὐτοὺς.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀπεκρίθη δικαιολογῶν  
τὰς πράξεις καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ὑπουργείου.

« Ἄν πρέπη, λέγει ὁ Κύριος Σεβαστιάνης, νὰ πιστεύσῃ  
τις τὸν προειπόντα, ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν οὔτε τὴν εἰρήνην  
νὰ διατηρήσωμεν, οὔτε τὸν πόλεμον νὰ κάμωμεν. . . . Ὡς  
εἰς τοῦτο τὸ ἔθλημα ἔρχονται νὰ κατηγορήσωσι τὴν Γαλλίαν  
ὅτι διηγείρε τὴν ἐπανάστασιν τῆς Πολωνίας; Ὁχι, τὸ  
Πολωνικὸν αἶμα δὲν θέλει πέσει ἐφ' ἡμῶν, θέλει πέσει  
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐκείνων, οἵτινες προέτρεψαν τὴν Πολων-  
νίαν εἰς κινήματα, τὰ ὅποια θέλουν τὴν φέρεи εἰς τὴν  
ἀπώλειαν. Ἡ δὲ Γαλλία, ἡμεῖς, οἵτινες προΐδομεν τὰ ἀξια-  
θρήνητα ἀποτελέσματα, ἔχομεν τὴν συνειδήσιν, ὅτι μὲ  
πάντα τρόπον ἐπρωπαθήταμεν νὰ προλάβωμεν τὰς δυστυ-  
χίας, αἵτινες κινδυνεύουν νὰ ἐπιπέσωσιν εἰς ἐκεῖνο τὸ με-  
γίστης συμπαθείας ἄξιον ἔθνος. Ἐκεῖνος, ὅστις εἶναι ἐπὶ  
τοῦ ἔθματος τούτου, Κύριοι, ἔχυτε τὸ οἷμά του, πολεμῶν  
ἐπὶ κεφαλῇς τῶν Πολωνικῶν λεγεώνων, καὶ πιστεύσατέ  
με, ὅτι αἱ εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης γεννώμεναι συμπάθειαι  
οὐδέποτε ἐξαλείφονται.

„ Πρὸ πολλοῦ κατεδίκασεν ἐκ τοῦ ἔθματος τούτου, τὸ  
Ὑπουργεῖον πᾶσαν ἔννοιαν προσηλυτισμοῦ (propagande).  
Ἡμεῖς θέλομεν διὰ τὴν Γαλλίαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν αἰ-  
τουσίαν, ἀφίνομεν ὅμως εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη τὴν φροντίδα  
τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἀφ' ἐαυτῶν εἰς τὰ μεγάλα ταῦτα συμ-  
φέροντα. Ἡ διαγωγή μας ὑπῆρξε πάντοτε σύμφωνος μὲ  
τὰς ἀρχὰς μας. Τι ἐκάμομεν διὰ τὴν Ἰσπανίαν; Ἀπεμα-  
κρύναμεν ἐκ τῶν συνόρων τῆς τοὺς καταχρυσμένους τὴν φι-  
λοξενίαν τῆς Γαλλίας διὰ νὰ ἐπαπειλῶσι τὴν γῆν τῆς Ἰσ-  
πανίας. Ἰδατε προσέτι τὰ ἐν Λυγδούνῳ καὶ Μασσαλίᾳ γε-  
νόμενα. Ἡ ἐπαγρύπνησίς μας ἐπρόλαβε τὰ κατὰ τοῦ Πε-  
δεμοντίου καὶ τῆς Ἰταλίας προετοιμαζόμενα ἐπιχειρήμα-  
τα, καὶ κατὰ τοῦτο δὲ, καθὼς καὶ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα, εἴμε-  
θα ἡτθαλισμένοι ἀπὸ πάσης ὑποψίας.

„ Ἐμπροσθεν δὲ τοιούτων πράξεων θέλουν νὰ μᾶς ἐγ-  
καλέσουν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ νὰ διεγείρωσι πόλεμον μί-  
σους καὶ ἐκδίκησεως, ἐνῶ πάντα λίθον ἐκινήταμεν διὰ νὰ  
διατηρήσωμεν εἰρήνην ἐντιμον, καὶ πᾶσαν σπουδὴν κατε-  
βάλλομεν διὰ νὰ φυλάξωμεν τὰ ἐξ αὐτῆς ἀγαθὰ. Ἐλπίζω  
ὅτι θέλει συγχωρήσῃ τὸ Συνέδριον τὴν ἔξαψιν τῶν ἐκφρά-  
σεων εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις, τρέφων σκοποὺς εἰλικρινε-  
στάτους, θέλει δυνηθῇ νὰ ἐπιμείῃ εἰς τοῦτο τὸ σταδῖον  
τῆς εἰρηνικῆς καὶ ἀδόλου πολιτικῆς, ἐνὸςφ θέλει εὐδοκεῖ  
ὁ Βασιλεὺς νὰ τὸν τιμᾷ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην του.

Ὁ λόγος αὗτος ἠκούσθη μὲ ζυγρὰ σημεῖα ἀποδοχῆς.

Ἐν δὲ τῇ ἐπελεύσει ἐκκλησίᾳ τὸ ἀνωτέρω εἰρημένον προ-  
βούλευμα, μετὰ μακρὰν καὶ ἰσχυρὰν διαφιλοτιμήσιν, παρε-  
δέχθη ἀπὸ τὸ Συνέδριον μὲ 192 ψήφους υπέρ, καὶ 57 κατά.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

προδίσταται, ὡς τὸ συναλλαγματὸς ἐνεργήσας ἐν αὐτῇ.  
Διὰ ταῦτα, τὸ Δικαστήριον, ὡς ἀνήκειν εἰς τὴν  
ἐκκρίνησιν τῆς προεκτεθείσης ἀπατήσεως, προσ-  
καλεῖ τὸν διαληφθέντα Γεώργιον Ῥαμελιώτην Ἀγι-  
ομερίτην, ἵνα παρυσιασθῇ ἐνώπιόν τε, εἴτε προσω-  
πῶς, εἴτε δι' ἐπιτρόπου τε κατὰ νόμον, ἐντὸς εἰκο-  
σιπενταετῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πα-  
ρὸς διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπολο-  
γῇ εἰς τὴν κινήθεισαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν τὸν ἀντίον,  
τὸ Δικαστήριον θέλει ἐνεργήσῃ τὰ ἐκ τῶν καθηκόντων τε.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις καὶ κηρυχθῇ μεγάλη  
τῇ Φωνῇ δι' Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν πλατεῖαν  
τῆς ἐκκρίσεως πόλεως Ἀρκαδίας, ὅπου ἡ Τελευταία καίτοι-  
κία τῆς ἀπόντος, καὶ ἡ ἐνεσῶσα διαμονὴ τῆς οἰκογενείας τε.

Ἀντίγραφα αὐτῆς καὶ τοιχοκολληθῶσιν εἰς τὰς  
θύρας τῆς Δικαστηρίου καὶ τῆς τελευταίας κατοι-  
κίας τε, ἄλλο καὶ δοθῇ εἰς τὴν σύζυγον αὐτῆς, υἱὸς ἐνη-  
λικος, ἢ εἰς τὸς πλησιέστερος συγγενεῖς τε, καὶ ἄλλο  
καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀλμυρῷ, τῇ 1 Ἀπριλίῃ 1831.

Ὁ Πρόεδρος Σ. ΘΕΑΓΕΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Βόβος.

Δρ. 627 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΑΣ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀριθ. 569 προσκλήσε-  
ως τῆς ἐνταῦθα ἐπαρχιακῆς Εἰρηνοδικεῖς.

Εἰδοποιεῖ.

Ὅτι κατὰ τὴν 26 τῆς παύσαντος Μαρτίου ἐτε-  
λεύτησεν ἐνταῦθα ἄτεκνος ὁ Κ. Ἀναστάσιος Εὐθυ-  
μίου Ταβερνάκης Ἡπειρώτης, μὴν ἔχων παρ' αὐτῆς τινὲς  
κληρονόμον, εἰμὴ τὴν σύζυγον τε Ῥηγίαν Μυτιλιναίαν.  
Ἡ ἐκτελεσθῶσα αὐτῆς περιουσία ἐφίσταται εἰς μίαν οἰκίαν.

Ἐν Ἐρμεπόλει Σύρας, τῇ 7 Ἀπριλίῃ 1831.

Ὁ Ἀστυνόμος Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

### ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν συνεισφορᾶς.

Φοίν. Δε.

Ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης 3009.  
Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ῥωσσίας Κ. Πάιν 248.  
Εἰς ἀνώνυμος Ῥώστος 372.  
Εἰς ἀνώνυμος Ῥώστος 12:40

Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Ν. Σπηλιάδης 100, ὁ  
πρῶτος Πάρεδρος, Κ. Γ. Τισσαμινός 20, ὁ δεύτερος  
Πάρεδρος Κ. Ν. Ὀλλανδός 15, ὁ Α. Σαφδελής 15,  
ὁ πρωτοκολλιστὴς Εὐαγγέλης Ἀγγελάτος 15, ὁ Μ.  
Πετρελός 20, ὁ Μ. Ἰωάννης 10, ὁ Ι. Α. Νάκος 8, ὁ Κλή-  
τος Φ. Τεφερίκης 2, ὁ Δ. Ἰωάννης 3, τὸ ὅλον 208.

Γραμματεία τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Ι. Ῥίζος 100, ὁ πρῶτος Πά-  
ρεδρος, Κ. Ι. Λατὶκ Βιγνερὸν 25, ὁ β'. Πάρεδρος  
Κ. Δ. Παπιολάκης 10, ὁ Κωνσταντῖνος Ῥίζος 15,  
ὁ ἐπὶ τῶν Διπλωμάτων, Κ. Γ. Ἡρακλείδης 12,  
οἱ Γραφεῖς: Ν. Παπαριγόπουλος 10, Δ. Πε-  
τροκόκκινος 8, Δ. Σατσίλης 10, Α. Μαυροκορδά-  
τος 8, ὁ Κλήτωρ Ἀθανάσιος 2, τὸ ὅλον Φοίν. 200.

Γραμματεία τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Γραμματεὺς, Κ. Π. Ῥόδιος 100, ὁ ὑποπι-  
μελητὴς Κ. Γκερὲν 50, ὁ Ταμίας Κ. Χρυσέλης 40,  
ὁ ἐπὶ τῶν προσωπικῶν, Κ. Δ. Κυριακίδης 15, ὁ δι-  
ευθυντὴς τῶν Καταστίχων Κ. Σταμ. Δάρας 20, ὁ  
πρωτοκολλιστὴς Ἡλ. Δημητρόπουλος 15, ὁ ἐπὶ τῶν  
Καταστίχων, Κ. Α. Διαγεμᾶς 12, ὁ Μ. Ι.  
Δαμαλᾶς 12, ὁ ἐπεξεργαστὴς Κ. Π. Δαμίλος 15,  
οἱ Γραφεῖς Κ. Δ. Ῥίζος 10, Ν. Σκάνναβης 10,  
Χ. Μ. Σχινᾶς 18, Γ. Γεωργαντᾶς 10, Α. Πλα-  
τύκας 10, Γ. Α. Βασιλείς 10, Π. Παπιολάκης  
15, Κ. Κασνάκης 10, Γ. Κυδωνάκης 10, Μ. Γε-  
ωργαντᾶς 10, τὸ ὅλον 392.

Γραμματεία τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Β. Α. Καποδίστριας 180, ὁ  
πρῶτος Πάρεδρος Κ. Κ. Ν. Λεβίδης 16, ὁ δεύτερος Κ. Ι.  
Μιμῆς 10, ὁ διευθυντὴς τῶν Καταστίχων, Κ. Μ.  
Ξαχόπουλος 20, ὁ Ταμίας Κ. Δ. Ἀμπελᾶς 30,  
ὁ Γραφεὺς Ι. Ζαφειρόπουλος 4, ὁ Κλήτωρ Κωνσταν-  
τῆς 3, τὸ ὅλον 263.

Γραμματεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Ν. Χρυσόγελος 20, ὁ α' Πά-  
ρεδρος Κ. Γ. Χρυσόγελος 4, οἱ ὑπογραμματεῖς 3.  
τὸ ὅλον 27.

Γραμματεία τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Ι. Γ. Γεντᾶς 100, ὁ α' Πά-  
ρεδρος Κ. Ν. Παγκηλέκης 16, ὁ β' Κ. Ι. Βλάχος  
15, ὁ Πρωτοκολλιστὴς Κ. Γ. Βέλιος 15, ὁ Α. Μάμ-  
κας 15, ὁ Θ. Παπαγιαννίδης 10, ὁ Δ. Γεωργαντᾶς  
10, ὁ Νικόλαος Ἰωαννίδης 10, ὁ Παναγιωτάκης Δ. Ἰν-  
ταρὲ 10. τὸ ὅλον 201.

Ὁ Κύριος Α. Α. Καποδίστριας 100, ὁ Κ. Ι. Σα-  
κελλαρόπουλος 15, ὁ Κ. Ι. Γαλιάτσας 10, ὁ Κ. Γ.  
Κ. Μαλάνος 18, ὁ Γιαννέσης Πανεμάρας 20, ὁ Κ.  
Μήτρος Τζεφ. Χορμολῆς 13, ὁ Κ. Κωνσ. Κώντος  
6, ὁ Κ. Κώστας Μαλάνος 6. τὸ ὅλον 188.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ.

Τὰ μέλη, Κ. Γ. Στεφάνος 50, Ι. Κοντομάς 50,  
Α. Παπαδόπουλος 30, ὁ α' Πάρεδρος Ι. Βιζέλας 6,  
ὁ Α. Γλαράκης 10, ὁ ἐπὶ τῶν Καταστίχων Φρ. Δ. Πε-  
τροκόκκινος 6, ὁ Στ. Φάραγκας 4, ὁ Σ. Γενέσης 1:20.

Αριθ. 29.

Ετους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ετησία . . . . . Φοίνικας 36  
Εξαμηνιαία . . . . . 18  
Τριμηνιαία . . . . . 9  
Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ  
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ  
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-  
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ



Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

### ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 15 Ἀπριλίου.

Εἰμεθα βέβηχοι, ὅτι εὐχρέστως θέλουν ἶδει οἱ ἀναγνώ-  
σταί μας εἰς τὸ παράρτημα τῆς σημερινῆς ἐφημερίδος τὴν  
δημοσίευσιν συνεισφορῶν τινων, αἱ ὁποῖαι ἔγειναν ὑπὲρ Κρη-  
τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' Ἀρ. ΚΔ ψηφίσματος, καταχω-  
ρισθέντος εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 22 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος μας.

Ἐξεύρομεν, ὅτι ἡ συνεισφορὰ αὕτη συνάζεται ὁλονὲν εἰς  
τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, καθὼς δὲν ἀμφι-  
βάλλομεν, ὅτι ταυτοχρόνως ἡ συνδρομὴ γίνεται εἰς ὅλον τὸ  
Κράτος, ὅπου μέχρι τῆς ὥρας ἔφθασαν τὰ γραμμῆτια, τὰ  
ὁποῖα θέλουν διανέμεσθαι εἰς ἀπόδειξιν τῶν παρ' ἐκάστου  
δοθησομένων χρημάτων.

Οἱ ἐφημέριοι τῶν ἐνοριῶν καὶ οἱ δημογέροντες, οἱ ὅποιοι  
εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν διανομὴν τῶν γραμματιῶν,  
δὲν πρέπει νὰ στερήσωσι κανένα τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ  
νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοιοῦτου ἱεροῦ ἐθνικοῦ χρέους  
πρὸς ὁμογενεῖς μας, ἐγκαταλείψαντας τὸν τόπον τῆς γεννέ-  
σεώς των μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος  
θέλουν εὐρεῖ ἐκείνην τὴν περίθαλψιν, τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος  
ὑπεσχέθη εἰς ὅλους τοὺς πολεμήσαντας, καὶ ἐκ τούτου πα-  
θόντας. Εἰς ἕκαστον ὀφείλουν λοιπὸν οἱ ἐφημέριοι καὶ δη-  
μογέροντες νὰ προσφέρωσι τὴν εὐκαιρίαν τῆς συνδρομῆς  
ταύτης εἴτε πλούσιον, εἴτε μὴ, εἴτε ἄνδρα, εἴτε γυναῖκα,  
εἴτε παιδίον, διότι ὅλοι ἔχουσι τὴν αὐτὴν φιλοτιμίαν, τὴν  
ὁποίαν ὁ μὲν πλούσιος εὐχαριστεῖ συνεισφέρον πολλὰ, ὁ δὲ μὴ,  
τὸν ὀβολόν του, ἀλλὰ καὶ τὸ πολλὸν καὶ τὸ ὀλίγον εἶναι  
ἐξ ἴσου δεκτὰ, διότι προέρχονται ἀπὸ τὸ αὐτὸ εὐγενὲς καὶ  
φιλάνθρωπον αἶσθημα.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένεν εἰς τὸ κατὰ τὴν Τύ-  
βη ἀγρικῆπιον ἡ ἑναρξίς τοῦ γεωργικοῦ μαθήματος, τοῦ  
ὁποίου τὴν παραδοσιν ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος ἐπεχειρίσθη ὁ  
Κύριος Παλαιολόγος. Διαφίξων τάξεων ἀκροαταὶ συνήλ-  
θον εἰς τὸ χαριέν καὶ ἀγροτικῶς ἐστολισμένον κατάστημά  
του, καὶ μὲ εὐχαρίστησιν μεγάλην ἤκουσαν τὸν λόγον τῆς  
ἐναρξεως, ὅστις, πλήρης ποικίλων γεωργικῶν γνώσεων, καὶ  
γραμμίν, μὲ πολλὴν φιλοκαλίαν δὲν ἠδύνατο εὐ μὴν ἐλ-  
πίσῃ τὴν προσεχὴν τοῦ ἀκροατηρίου.

Εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον θέλομεν δημοσιεύσει περίλη-  
ψιν τοῦ πρώτου τούτου μαθήματος.

Διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἐορτῆς τὸ δεῦτερον γεωργικὸν μάθη-  
μα ἀνεβλήθη παρὰ τοῦ Κυρίου Παλαιολόγου εἰς τὴν Τρίτην  
τοῦ Πάσχα.

### ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν 7 Φεβρουαρίου ὑπεγράφη ἀπὸ τὸ ἐν Λονδίνῳ συμ-  
βούλιον τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων νέον πρωτόκολλον  
περὶ τοῦ Βελγίου, δοθείσης ἀφορμῆς μάλιστα ἀπὸ τὴν δια-  
μαρτύρησιν τοῦ ἐθνικοῦ συλλόγου ἐκείνου τοῦ ἔθνους, ἀντι-  
βαινουσας εἰς τὰς κοινὰς τῆς Εὐρώπης συνθήκας, καὶ ἐμφαί-  
νυσαν σκοποὺς κατακτήσεως ἀπαδοντας πρὸς τε τὰς ὑπαρ-  
χούσας συνθήκας, πρὸς τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, καὶ πρὸς  
τὴν εὐδετερότητα καὶ αὐτονομίαν τοῦ Βελγίου. Διακηρύτ-  
τονται ἐν τῷ πρωτοκίλλῳ εἰς ἑξῆς ἐπτὰ ὅροι.

α. Ἐννοεῖται, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὅτι αἱ παρὰ τοῦ  
πρωτοκόλλου τῆς 8 (20) Ἰανουαρίου 1831 ἀποφασί-  
σθεισας διατάξεις, εἶναι διατάξεις θεμελιώδεις καὶ ἀμε-  
τάτρεπτοι.

β. Δὲν θέλει ἀναγνωρισθῇ ἡ τοῦ Βελγίου αὐτονομία  
ἀπὸ τὰς πέντε Δυνάμεις, εἰμὴ κατὰ τὰς συμφωνίας καὶ  
σύνορα, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῶν εἰρημένων διατάξεων  
τῆς 8 Ἰανουαρίου 1831.

γ. Ἡ ἀρχὴ τῆς εὐδετερότητος καὶ τὸ ἀπαραδίαιτον τῆς  
Βελγικῆς χώρας κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ὅρια μένουσιν  
κύρια καὶ ὑποχρεωτικὰ διὰ τὰς πέντε Δυνάμεις.

δ. Αἱ πέντε Δυνάμεις, πισταὶ εἰς τὰς ὑποσχέσεις των,  
ἀναγνωρίζουν εἰς ἑαυτὰς τὸ πλήρες δικαίωμα τοῦ νὰ διακη-  
ρύξωσιν ὅτι ὁ τοῦ Βελγίου κυριάρχης πρέπει νὰ συνάδῃ  
διὰ τῆς προσωπικῆς του θέσεως μὲ τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ τοῦ  
Βελγίου, νὰ ἀρμόξῃ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἄλλων ἐπικρα-  
τειῶν, καὶ νὰ δεχθῇ, ἄνευ τινὸς ὑπεξαίρεσεως, καθὼς εἶχε  
κάμει διὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς 8 Ἰανουαρίου 1814 ὁ Μ.  
Βασιλεὺς τῶν Κάτω-Χωρῶν, ὅλας τὰς θεμελιώδεις  
διατάξεις τὰς ἐν τῷ πρωτοκίλλῳ τῆς 8 Ἰανουαρίου 1831  
περιεχομένας, καὶ νὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ θεβαιώσῃ τὴν εἰρηκὴν  
αὐτῶν ἀπόλαυσιν εἰς τοὺς Βέλγας.

5. Τῶν πρώτων τούτων συμφωνιῶν ἐκπληρωθεισῶν, θέλουν

Αρ. 102. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ενταλ. Γ. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΙΚΡΟΜΑΝΗΝ  
ΕΜΜΑΚΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΔΡΟΥΣΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗ-  
ΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ο Ήλιος Πιτζβλάκος εκ Μηλέας τῆς Σπάρτης, ἐγκαλεθεὶς παρὰ τῷ ἐξεταστῇ τῷ Δικαστηρίῳ τέτου Κ. Ν. Βαλσαμάκη, ὅτι ἐφόνευσε πλησίον τῷ Χω-  
ρίῳ Δαλιμεμῇ Ἐμπλακίων, τὴν νύκτα τῆς εἰκο-  
στῆς ἐβδόμης Νοεμβρίου 1830, τὸν σύντεκνόν του  
(καμπάρον) Γεώργιον Κετράκον ἐξ Ἀράχοβας τῆς  
Σπάρτης, κατεσχέθη ὑπὸ τῷ Ἀσυνόμῳ Ἀνδρέῳ δι  
ἐντάλματος τῷ Δικαστηρίῳ ὑπ' Αρ. 4 καὶ ἐτέθη  
ὑπὸ φυλακὴν εἰς Κετράσι Ἐμπλακίων, ἕως 8  
δικαδῇ κατὰ τὰς νόμους.

Τὴν νύκτα δὲ τῆς ὀγδόης -- ἐνάτης τῷ παρόντος  
μηνὸς καὶ ἔτους ἐδραπέτευσεν ἐκ τῆς ἀνωτέρω φυλακῆς.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῷ ἐξεταστῇ, ἐξέδω-  
κε δεύτερον ἐντάλμα ὑπ' Αρ. 88 προσκαλὼν τὸν  
δραπετεύσαντα, ἵνα ἐμφανιθῇ ἐνώπιον τῷ, ἐντὸς  
δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῷ ῥηθέντος ἐν-  
τάλματος, ταυτοχρόνως προσεκάλεσε τὸν Διοικητὴν  
Σπάρτης καὶ τὰς Ἀστυνομίας Ἀρμυρῆ καὶ Σκαρ-  
λαμύλας μετὰς ὑπ' Αρ. 92, 93 καὶ 96 προσκλη-  
τεῖς τῷ νὰ προσέξωσιν, ἵνα συλλάβωσι τὸν διαληφ-  
θέντα Πιτζβλάκον.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας τῷ 6 ἐντάλματος,  
καὶ μὴ ἐμφανιθέντος τῷ δραπετεύσαντος Πιτζβλάκου,  
τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην ὑπὸ τὴν  
ἡκοσὴν τρίτην τῷ παρόντος μηνὸς καὶ ἔτους τῷ ἐξετα-  
στῇ, ἐντέλλεται καὶ ἐκ τρίτης τῷ Ήλιῳ Πιτζβλάκῳ διὰ  
νὰ ἐμφανιθῇ ἐνώπιον τῷ Δικαστηρίῳ τέτῳ, ἐντὸς  
δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν τρίτον  
ἐντάλμα διὰ τῆς Ἐφημερίδος· ἀλλεως θέλει ἐνεργηθῇ  
κατ' αὐτῷ ὅ,τι διακελεύει τὸ Ἄρθρον 309 τῆς Ἐγ-  
κληματικῆς Διαδικασίας.

Ὅλας αἱ Ἀρχαὶ τῷ Κράτει ὀφείλου νὰ προσέ-  
χωσιν, ἵνα συλλάβωσι τὸν φυγῆδον Ἠλίαν Πι-  
τζβλάκον, εἰὰν κατὰ περιστάσιν εὐρίσκεται εἰς τὰ  
τμήματά των.

Τὸ παρὸν ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ δι' ἀντι-  
γράφων τοιχοκολληθησομένων εἰς τὸ Δικαστήριον, εἰς  
τὸν ἐνοριακὸν Ναόν, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν  
τῷ Φυγοδίκῃ, περιπλέον θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν  
Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος. Χαρακτηριστικὰ  
τῷ Ήλιῳ Πιτζβλάκῳ ἐκ Μηλέας τῆς Σπάρτης.  
Ἔτη 28, ἀνάστημα κοντὸν, σῶμα μεσαῖον, πρόσωπον

χλωρόν καὶ ὠκυδὲς, μύσας κατανὸς καὶ μικρὸς, μύτη  
μετρία, τρίχες τῆς κεφαλῆς καταναί.

Ἐν Καμάρῃ, τῇ 26 Μαρτίῃ 1831

Ὁ Πρόεδρος Β. ΚΟΥΤΟΥΣΟΠΩΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς Ν. ΣΤ. Βαλσαμάκης.

Αρ. 415. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΡΑΝ ΚΑΙ ΜΥΚΩΝΟΝ  
ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ  
ΩΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ.

Ὁ Κ. Ἀντώνιος Ι. Χατᾶς δι' ἀναφορᾶς τῷ τῶν  
21 Ἰανουαρίου 1831 πρὸς τὸ Δικαστήριον, ὑτήσατο  
τὴν ἐξαργύρωσιν τεσσάρων χρεωστικῶν ὁμολογιῶν εἰς  
βάρος τῷ ἀποθανόντος Νικολάου Πλασοπέλου τέτε-  
τιν, ἡ μὲν μία ἀπὸ τὸ 1806 Ἰανουαρίου 22 διὰ Γρ.  
675, ἡ 6 ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1806 διὰ Γρ. 1040,  
ἡ γ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1806 διὰ Γρ. 650 καὶ ἡ  
δ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου τῷ αὐτῷ ἔτους διὰ Γρ. 365  
μετὰ τῶν νομίμων αὐτῶν πόρων.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ χρεώτης Νικόλαος Πλασοπέλος μετὰ  
τὸν θάνατόν τε ἄφησε κληρονόμους, οἵτινες εἶναι ἄ-  
γνωστοί εἰς τὸν δανειστήν, τὸ Δικαστήριον, διὰ τῷ πα-  
ρόντος προγράμματος προσκαλεῖ ἅπαντας τὰς κλη-  
ρονόμους τῷ εἰρημένῳ Νικολάῳ Πλασοπέλῃ, ἵνα ἐμ-  
φανιθῶσιν ἐνώπιόν τε, εἰς προθεσμίαν ἡμερῶν 24 με-  
τὰ τὴν δημοσίευσιν τῷ παρόντος διὰ τῆς Γενικῆς  
Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἀπολογηθῶσιν εἰς τὰς  
αἰτήσεις τῷ ἐνάγοντος Κ. Ἀντωνίου Χατᾶ.

Ἄλλως τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσει εἰς τὰ  
παρὰ τῷ Νόμῳ διαταττόμενα.

Τὸ παρὸν πρὸς γραμμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς  
Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, ἀντίγραφον αὐ-  
τῷ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῷ Δικαστηρίῳ τέτῳ,  
ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆς μητροπόλεως τῆς Νήσου  
ταύτης, καὶ ἕτερον εἰς τὴν πλατείαν αὐτῆς, ἀφ' ὅ-  
κληρυχθῇ πρότερον πανταχῷ μεγαλοφώνως δι' Ἀσυ-  
νομικοῦ κήρυκος.

Ἐξεδόθη ἐν Μυκῶνῳ, τῇ 27 Μαρτίῃ 1831

Ὁ Πρόεδρος Α. ΠΛΑΤΥΚΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Βεῖκης.

Αρ. 471. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ. Ἐνταλ. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΒΟΣΤΙΤΖΑΝ ΚΑΙ  
Π. ΠΑΤΡΑΣ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Ἐκ Μαζαρακίῳ Χωρίῳ Π. Πατρῶν Γεώργιος  
Γιαννακίπλος (Νταντόπλος) ἐγκαλεθεὶς παρὰ

εξακολουθήσει αἱ πέντε Δυνάμεις νὰ φροντίζωσι καὶ μεσιτεύωσι διὰ νὰ κατορθώσωσι τὴν ἀμοιβαίαν ἀποδοχὴν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἄλλων διατάξεων ἀναγκαίῳ γεγενημένων ἐκ τῆς ἀποχωρίσεως τοῦ Βελγίου ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας.

6. Ἀναγνωρίζουν αἱ πέντε Δυνάμεις τὸ δικαίωμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἤθελον λάβει τὰ ἄλλα Κράτη ὅποια μέτρα ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖα διὰ νὰ τηρήσωσιν, ἢ ἀποκαταστήσωσι τὴν νόμιμον ἐξουσίαν εἰς ὅλους τοὺς τόπους τοὺς εἰς αὐτὰ ἀνήκοντας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπάγει δι' ἑστχυρίσεις ἢ αἰωτέρω μνησθεῖσα διαμαρτύρησις, καὶ οἷτινες εἶναι ἐκτὸς τῆς Βελγικῆς χώρας τῆς αὐτετέρας διακηρυχθείσης.

7. Ἐπειδὴ ὁ Μ. Βασιλεὺς τῶν Κάτω - Χωρῶν ἐνέδωκε χωρὶς τινος ὑπεξαίρεσεως, διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 6 Φεβρουαρίου 1831, εἰς τὰς διατάξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν διαχώρισιν τοῦ Βελγίου ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας, πᾶσα ἐπιχείρησις τῶν Βελγικῶν ἀρχῶν κατὰ τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν ἀνεκήρυξεν Ὀλλανδικὴν τὸ πρωτόκολλον τῆς 8 Ἰανουαρίου, θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀνανέωσις τῆς πάλης, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισαν αἱ πέντε Δυνάμεις νὰ καταπαύσωσιν.

Ἐκ τῶν συνόρων τῆς Πολλωνίας, 22 Φεβρουαρίου.

Ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκης εὐρίσκεται εἰς τὴν Βαρσοβίαν, ἀσθενῶν ἐκ τῆς πληγῆς του. Διηγοῦνται ὅτι ἡ γενομένη μεταλλαγὴ τοῦ Ἀρχιστρατήγου προῆλθεν ἐκ τῆς γνώμης, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασαν ὁ Πρίγκιψ Ρατζιβίλ καὶ ὁ στρατηγὸς Βείσενοφ, ἀρχηγοὶ τοῦ κόμματος τῶν μετριοφρονούντων, ὅτι ἱκανὰ ἦσαν πλέον τὰ πεπραγμένα μετὰ τὰς τελευταίας μάχας, καὶ δι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν τῆς Πολλωνίας, καὶ ὅτι, ἀδύνατον ὄν ν' ἀντισταθῶσι πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Ῥωσικὴν δυνάμειν, τὸ φρονιμώτερον ἦτο νὰ ἐμδωσιν εἰς διαπραγματεύσεις.

Ὁ νῦν ἀρχιστρατηγὸν ἦτον ἄλλης γνώμης, καὶ ἐντεῦθεν οἱ Πολλωνοὶ, διὰ τὴν ἰσχυρογνωμίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπολέμησεν ἐν Δόβρα, τὸν ἀνηγόρευσαν ἀρχιστράτηγον. Ὁ πρίγκιψ Ρατζιβίλ, ὁ στρατηγὸς Βείσενοφ, καὶ τρεῖς ἕτεροι στρατηγοί, ὁ μὲν παρητήθη, αἱ δὲ ἀνεβλήθησαν ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων των. Διέταξε δὲ ἡ Πολλωνικὴ Κυβέρνησις νὰ γένωσιν ἀποθῆκαι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Σιλεσίαν φέρουσαν, ἐντεῦθεν δ' εἰκάζεται, ὅτι πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο θέλει κάμει τὴν ἀναχώρησίν του τὸ στράτευμα. Ὁ καιρὸς εἶναι καθ' ὑπερβολὴν ἀχρεῖος. Τὰ τῆς Βισούλης ὕδατα ἐξεχείλησαν μετὰ παράδοξον αὐξήσιν, καὶ παρεκτὸς τῶν ἀνχωμένων ὁδῶν, βαθεῖα λάσπη σκεπάζει ὅλους τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κάμνει ἀβάτους. Ἐκ τούτων δὲ τὰ στρατιωτικὰ κινήματα ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θέλουν δοκιμάσει βραδύτητας ἐπὶ τινὰ καιρὸν.

Δὲν ἐμπορεῖ τις προσέτι νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν ὑπεριφάνειαν, τὴν ὁποίαν ἀκόμη δεικνύουν οἱ Πολλωνοὶ κατὰ τὴν ἀλγεινὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται.

(Ἐφημ. τοῦ Βερολίνου.)

Ἐκ Βαρσοβίας 23 Φεβρουαρίου.

Ἄκρα ἡσυχία ἐπικρατεῖ ἐπὶ τὴν δεξιὰν ὄχθην τῆς Βισούλης. Εἰς τὰ περίξ τῆς Βαρσοβίας ὁ συνταγματάρχης Κίελ ἐστάλη παρὰ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατηγεῖο εἰς Μόδλιναν, διὰ νὰ προβάλλῃ εἰς τὸ φρούριον νὰ παραδοθῇ. Ἀλλ' ἡ πρότασις ἀπερρίφθη μετ' ὀργῆς. Μέρος τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος ὑπῆγε πρὸς τὴν Πουλαύην. Τὸ στρατηγεῖον τοῦ στρατάρχου Διέβιτς εἶναι ἐν Γαρβολίνῳ. Οἱ Πολλωνοὶ ἔλαμον προχθὲς διερεύνησιν εἰς τὴν Ἰαβλόνην ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ ποταμοῦ. Ἐκτύπησαν ἐν σῶμα Κοσάκων τῆς φρου-

ρᾶς, τὸ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν. ἀφοῦ ἐφόνευσαν τεσσαράκοντα στρατιώτας καὶ δύο ἀξιωματικούς· ἐπῆραν δὲ 22 ἱπποὺς καὶ ἄλλα λάφυρα.

Τὸ ἐχθρικὸν σῶμα, τὸ ὁποῖον ἔμεινεν ἐμπροσθεν τῆς Πράγας, κρύπτεται ἐπιμελῶς ἀπὸ τὰ βλέμματά μας.

Ἐχαράχθη νεωστὶ ἐνταῦθα νέον Πολλωνικὸν νόμισμα μετὸν λευκὸν ἀστὸν καὶ τὴν Λιθουανὴν χεῖρα φέρουσαν ξίφος.

Ἐντὸς ὀλίγου ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκης θέλει εἶναι εἰς κατάστασιν, ὥστε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ στράτευμα.

Ἦλθεν ἀξιωματικὴ εἰδήσις ὅτι ὁ στρατηγὸς Δουερνίκκης, διαβὰς τὴν 19 Φεβρουαρίου τὴν Βίσουλαν κατὰ τὸ Κουρόβ, προσέβαλε τοὺς Ῥώσους, καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν, ἀφοῦ τοὺς ἐπῆρε τέσσαρα καννόνια. Ὑπάγει δὲ ὁ στρατηγὸς Δουερνίκκης πρὸς τὴν πόλιν Λουβλίνον.

Τώρα εἶναι πολλὰ βέβαιον, ὅτι Κρακουσίῳ σῶματι ἐφάνησαν κατὰ τὸ Λιθουανικὸν σύνορον, καὶ προσβάλλουν εὐστόχως διάφορα μεμονωμένα ἐχθρικά σῶματα. Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πολέμου ἐμπορεῖ νὰ γένῃ ὀλέθριον εἰς τὰς συγκαινωνίας τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος.

Διὰ προκηρύξεως, ὑπογεγραμμένης ἀπὸ τὸν Πρίγκιπα Ρατζιβίλ, πρόεδρον τῆς Γερουσίας, τὸν Ἰουλιανὸν Μειγκέβιτς, καὶ τὸν Βλαδίσλαν Ὀστρόβσκη, πρόεδρον τοῦ συνεδρίου τῶν Νουντίων, ἀναγγέλει εἰς τὸ ἔθνος ἡ σύνοδος ὅτι ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴν ἀποχωρισθῇ οὔτε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν οὔτε ἀπὸ τὸ στράτευμα, ἐὰν δὲ ποτε ἐξ ἀπροσδοκῆτων συμβεβηκότων ἀναγκασθῇ ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν μητρόπολιν, δὲν θέλει ἐξακολουθήσῃ ὀλιγώτερον ἐπαγρυπνοῦσα περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ βασιλείου.

Ἡ τοῦ Φραγκοφούρτου ἐφημερὶς ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς ἡμερολόγιον τῆς μάχης τῆς 13 Φεβρουαρίου, χορηγηθὲν παρὰ τοῦ συνταγματάρχου Κόμητας Δ. Βαλεύσκου, ὑπασπιστοῦ τοῦ τῶν Πολλωνῶν Ἀρχιστρατήγου Σκυζυμέκου.

Μετὰ τὰς ἐνδόξους ἡμέρας τῆς 7 καὶ 8, ἐνῷ τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ἐστρατοπέδευον εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον γενναίως ὑπερασπίσθησαν, ὁ ἐχθρὸς καθήμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δάσους ἐρέχετο νέας βοηθείας. Τὴν 12 τὸ σῶμα τοῦ πρίγκιπος Ζακόβσκη, ἐλθὼν ἐκ Σερέκκου, προσέβαλεν ἐν Βιάλλεγκᾳ τὴν ἀριστεράν μας πτέρυγα διοικουμένην ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Μαλακόβσκη καὶ Ἰωσλόβσκη, καὶ ἐκυρίευσεν τὸ χωρίον· ἀλλὰ πρὸς τὸ ἑσπέρας, φθάσαντος τοῦ στρατηγοῦ Κρουκοβιέκκου, γενικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος, περιστάλησαν αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ διήρκεσεν ἡ μάχη μέχρι τῆς νυκτός.

Τὴν ἐπιοῦσαν πρωτὶ συνεκροτήθη εἰς τὸν αὐτὸν τόπον μάχη ἰσχυροτάτη, καὶ κατὰ τὴν 9 ὥραν προσεβλήθη ἡ δεξιὰ μας πτέρυξ ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν στρατηγῶν Ρόσσην καὶ Πάλην ἡγουμένου αὐτοῦ τοῦ στρατάρχου Διέβιτς. Εἴχομεν ἐναντίον μας τρομερὸν πυροβολικόν. Ἀλλ' ὁ Χλοπίκκης ἐδιοικούσεν ἡμᾶς! τὸ δεξιὸν ταύτης τῆς πτέρυγος ἦτον ὑπὸ τῆς διαταγᾶς τοῦ στρατηγοῦ Ζεμβέκ, καὶ τὸ ἀριστερὸν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σκρζυνέκκη. Ὅπισθεν δὲ ὀλίγον πρὸς ἀριστεράν ἦσαν αἱ ἐφεδρεῖαι τοῦ ἡμετέρου ἱππικοῦ διοικουμένου ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Οὐμίνσκη καὶ Λουσίνσκη, καὶ τέλος πάντων τὸ κέντρον μας κατεῖχετο ἀπὸ τὴν μοῖραν τοῦ στρατηγοῦ Ρολάνδου ἐπιστηριζομένην εἰς τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ζεμβέκ. Τὸ πυροβολικὸν τῶν στρατηγῶν Ζεμβέκ καὶ Σκρζυνέκκου, διὰ ν' ἀπαντᾷ εἰς τὸ τοῦ ἐχθροῦ, πολυαριθμώτερον ὄν, ἡσφαλίσθη ὀπισθεν ἐνδὲς χάρακος τρεῖς πόδας πρὸ τοῦ ὑψηλοῦ, τὸν ὁποῖον κατεσκεύασεν τὴν νύκτα.

ὁ ἐπεξεργαστής, Κ. Κ. Σπυρίδης 1:20, ὁ Γ. Ζαίμης 1 20,  
διευθυντοὶ Πάρεδρος Κ. Ι. καὶ Σ. Παππά 15, ὁ Πρω-  
τοκόλλης Ι. Κουτσαλέζης 3, ὁ Θ. Σχινάς 1: 20, ὁ  
Γραφεὺς Κ. Ι. Νεγροπόντης 2, ὁ Ν. Νικολαΐδης 2, ὁ  
Κλήτωρ Θ. Λιβαδίτης 2, ὁ Στ. Παπαδάκης 2,  
τὸ ὅλον 186. 180.

Τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Ἐπικρατείας.  
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κ. Βάιος Γεωργίος 12, ὁ ἄ-  
παιτος Λ. Π. Νάκος 10, ὁ β' Πάρεδρος Δ. Γ.  
Ἀντωνόπουλος 8. τὸ ὅλον 30.

Τὸ Γενικὸν Γραμματεῖον.  
Ὁ Διευθυντής Κ. Σ. Σταυρὸς 20, ὁ Γραμματεὺς  
Θ. Δεσφάκης 5, τὸ ὅλον 25.

Τὸ Ἀνώτερον Δικαστήριον.  
Τὰ μέλη ὁ Κύριος Μ. Σικελιανὸς 36, Α. Λόντος  
100, Α. Φωκᾶς 80, Σ. Δασκαλόπουλος 15, Μ.  
Καίρης 15, ὁ Δημόσιος Συνήγορος Κ. Γ. Α. Ράλης  
15, ὁ Γραμματεὺς Π. Τυπάλδης 15, οἱ ὑπογραμματεῖς  
Σ. Γεωργιάδης 12, καὶ Σ. Βελλιάλης 12. τὸ ὅλον 300.

Τὸ Πρωτόκλητον Καρυαίνης.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Λουκόπουλος 10, ὁ Γραμμα-  
τεὺς Κ. Ν. Β. Λεονέλης 4, ὁ ὑπογραμματεὺς Κ. Γα-  
βαθῆς 2. τὸ ὅλον 16.

Τὸ Πρωτόκλητον Λακεδαιμόνιος.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Γ. Περσάντης 160, ὁ Γραμματεὺς  
Κ. Π. Δεσφάκης 60, οἱ ὑπογραμματεῖς Κ. Κυρι-  
ακίδης 40, καὶ Κ. Βεντζίλης 20. τὸ ὅλον 280.

Τὸ Πρωτόκλητον Μικρομαίνης.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Β. Κερσόπουλος 15, ὁ Γραμμα-  
τεὺς Κ. Ν. Βαλτακόπουλος 6, ὁ ὑπογραμματεὺς Σκα-  
λιτσῆς 4. τὸ ὅλον 25.

Τὸ Πρωτόκλητον Κορίνθου.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Ι. Σ. Ἀννίος 50, ὁ Γραμματεὺς  
Κ. Εὐαγγελινὸς Ἰγλέσης 18, ὁ ὑπογραμματεὺς Κ.  
Γ. Ἰωαννίδης 12. τὸ ὅλον 80.

Τὸ Πρωτόκλητον Βοστίτισης.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Δ. Σικελιανὸς 80, ὁ Γραμματεὺς  
Κ. Μ. Κατσιέρης 30, ὁ ὑπογραμματεὺς Κ. Γ. Σο-  
τηριάδης 20. τὸ ὅλον 130.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεῶς.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Χαρ. Μηλιάκης 20, ὁ Γραμματεὺς  
Κ. Π. Α. Κυπρίσης 10, ὁ ὑπογραμματεὺς Κ. Κ. Σ.  
Ἀντωνόπουλος 10, ὁ Ἀντιγραφεὺς Π. Σικελιανός  
5, Ἐμ. Ἠλιόπουλος 5. τὸ ὅλον 50.

Τὸ Πρωτόκλητον Φαναρίου.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Ι. Μ. Μαυρογορδάτος 40, ὁ Γραμ-  
ματεὺς Κ. Γ. Παγζιάδης 30, ὁ ὑπογραμματεὺς Θ. Αἰ-  
θιωρίδης 20, ὁ Κλήτωρ Α. Μανθός 5. τὸ ὅλον 95.

Τὸ Πρωτόκλητον Γαστρούνης.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Π. Καλαμαριώτης 50, ὁ Γραμ-  
ματεὺς Κ. Α. Χ. Λόντος 40, ὁ ὑπογραμμα-  
τεὺς Χ. Σικελιανός 25. τὸ ὅλον 115.

Τὸ Πρωτόκλητον Σπάρτης.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Σ. Θεωρήτης 12, ὁ Σύμβουλος  
Κ. Π. Πατριάρχης 10, ὁ Κ. Μ. Πικουλάκης 10,  
ὁ Γραμματεὺς Κ. Α. Βάιος 10, ὁ ὑπογραμματεὺς  
Κ. Γ. Κωνσταντινίδης 2, τὸ ὅλον 44.

Τὸ Πρωτόκλητον Καλαμάτας.  
Ὁ Πρόεδρος Κ. Α. Μπέλιος 24, ὁ Γραμμα-  
τεὺς Κ. Γ. Βεργόπουλος 12, ὁ ὑπογραμματεὺς  
Λάμπρος Ῥαφτάκης 6, τὸ ὅλον 42.

Τοποτηρήσεις Ἀργεῶς.  
Ὁ Διοικητὴς Τοποτηρητῆς, Κ. Ν. Μαυρογορδά-  
τος 60, ὁ Πολιτάρχης Κ. Παπέλιος μετὰ τῶν Ἀ-  
νωματικῶν 16, οἱ Δημογεροντοὶ Κ. Ν. Ζεγγινῆς 6, ὁ  
Ἀποστόλεως 2, ὁ Θ. Μοθωνίος 5, ὁ Καλαμα-  
ριώτης 2, ὁ Εἰρηνοδίκης Κ. Μ. Καββάνης 10,  
ὁ Ἀσυνόμος Κ. Γ. Κ. Μόστρας 10, ὁ Ἀρχιτέκτων  
Πόλεως, Κ. Λάμπρος Ζαβός 40, ὁ Γραμματεὺς τῆς  
Τοποτηρήσεως Κ. Ι. Μ. Δαμηράκης 6, ὁ ὑπογραμμα-  
τεὺς Μ. Μαργαρίτης 4, ὁ Ν. Κωνσταντινίδης 1,  
ὁ Ἀσυνόμος Κ. Π. Παντελῆς 2, ὁ Γραμματεὺς τῆς  
Ἐπὶ Δημογεροντίας Κ. Ν. Κερδῆς 3, ὁ Γραμματεὺς  
τῆς Εἰρηνοδικείας Κ. Παπᾶ Μιχαλόπουλος 6, ὁ Φύλα-  
ξ τῆς εἰρετικῆς Κ. Εὐστάθιος Γιαννόπουλος 2, τὰ ὅλα 177.

Διοικήσεις Ἀρκαδίας.  
Ὁ Διοικητῆς Κ. Κ. Πεταλάς 50, ὁ Ἐκκλησι-  
αρχὴς Κ. Ἀμβρόσιος 10, ὁ ἄ. Γραμ. τῆς Διο-  
ικητικῆς Κ. Ι. Ε. Ζαβός 25, ὁ β', Γ. Β. Κανέλος 20,  
ὁ Ἐπιστάτης τῆς Τελωνείας Κ. Θ. Γιαννακόπουλος 8,  
ὁ Ἀσυνόμ. Ἐπιστ. Κ. Ἀριστείδης Λαγοθέτης 20,  
ὁ Ὑπεπιστάτης τῆς Τελωνείας Ἀνδρέας Ζαβός 4, ὁ Ὑ-  
ποῦχος τῆς Φορῆς Κ. Δ. Κρίτσηλης 10, ὁ Ἀ-  
ρχιὸς Σταμάτης Τζελέντης 5, ὁ Κωδ. Κόντης  
5, ὁ Κ. Γεωργακίης 5, ὁ Γραμματεὺς τῆς Διο-  
μογεροντίας Κ. Α. Μανθός 8, τὸ ὅλον 177.

Εἰδοποιήσεις.  
Ὁ ὑπογεγραμμένος Φερραϊσὸς Φερραϊδὴς ἐπι-  
στρέφεται εἰς τὴν τιμὴν τῆς εἰδοποιήσεως τῆς Φι-  
λολογικῆς, ὅτι ἐπειδὴ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀναχωρεῖ πρὸς  
τὴν Γαλλίαν, τὸ ὅσον μέλει νὰ ἐπιζητήσῃ πρὸς  
τὴν Ἑλλάδα, προσκαλεῖ ἑαυτὸν εἶναι νὰ τὴν  
παραγγεῖλαι, νὰ διευθυνθῶσιν εἰς αὐτὸν,  
ὅπως νὰ τὰς ἐκτελέσῃ ἐτόμως.

Κατοικεῖ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κυρίας Ὁριγῶν.  
Ἐν Ναρπλίου τῇ 14/26 Ἀπριλίου 1831.

Φερραϊσὸς Φερραϊδὴς  
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

σηρίσ της Ἀστυνομίας Π. Πατρῶν καὶ τῆς τελευ-  
ταίας κατοικίας τῶ ἀποθανόντος.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 1 Ἀπριλίῃ 1830.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

Αρ 5 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα Γ'. ΤΟ Τ.Ε. ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΚΑ-  
ΣΤΗΡΙΟΥ ΒΟΣΤΙΤΖΗΣ ΚΑΙ Π. ΠΑΤΡΩΝ ΩΣ ΕΙ-  
ΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΟΔΟΥΣ  
ΛΗΣΤΕΙΑΣ.

Ἐξ τῶν ἐγκαλεσμένων ὡς ληστῶν τῆς συμβάσεως  
κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τῷ 1830 ληστείας εἰς τὰς δη-  
μοσίας ὁδούς, ὀνομαζόμενας Μᾶυρα Λιθάρια, Βαθύ-  
καὶ Ἀμπέλων Λαμπύρη, καλούμενοι Θωμάς Ἀναστα-  
σίος ἐκ Λευκάδος, Κωστὴς Σέρβος ἐκ Κοτίνης, Ἀθανά-  
σιος Γεωργίος ἐκ τῆς κατὰ τὴν Ἀδριανέπολιν Μπερ-  
λάζης, Ἰωάννης Χαντζῆ Δημητρίος τῷ Νικολάου ἐκ τῆς νη-  
σοῦ Ἰμβροῦ, Χαλήλ Καραϊμπραϊμ Ὀθωμανὸς ἐκ Θεῶν,  
καὶ Ἀχμέτ Φλώρος ἐκ Τζαμεργίας εὐρισκόμενοι  
ἐν τῇ εἰρηκτῇ τῷ Φεβρίῳ τῆς πόλεως ταύτης, ἐδραπέ-  
τευσαν κατὰ τὴν 23 καὶ 24 Φεβρουαρίου 1831 περὶ  
τὸ μεσινύκτιον. Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αἰτιολο-  
γημένην τῷ ἐξετάστῃ, ἐξέδοτο τὸ ὑπ' Αρ' 1 Ἐνταλ-  
μα ἐμφανίσεως.

Παρελθόντος δὲ τῆς δοθείσης πρὸς αὐτοὺς προθε-  
σμίας, καὶ μὴ ἐμφανιζόντων, ἢ καταχεθέντων, τὸ  
Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ αἰτιολογημένην τῷ ἐξε-  
τάστῃ, ἐντέλλεται τὸς διαληθθέντας δραπετέας, ἵνα  
ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν τε ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς  
δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος·  
ἄλλως, παρελθόντος τῆς προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφανι-  
ζόμενοι, θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα ἢ περιτὰ των.

Ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει ὀφείλουσιν νὰ  
ἐπαγγυηθῶσιν εἰς σύλληψιν τῶν εἰρημένων δραπετῶν,  
εἰὰν κατὰ περίστασιν εὐρεθῶσιν εἰς τὰ τμήματά των.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφη-  
μερίδος ἀντίγραφον δὲ αὐτὸ θέλει κολληθῇ εἰς τὴν  
ἐκκλησίαν τῷ Παντοκράτορος τῆς πόλεως ταύτης, ὡς  
τελευταίαν διαμνην των, εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὴν  
κρεαγορὰν αὐτῆς.

Χαρακτηριστικὰ τῶν δραπετῶν. Τῷ Θωμᾷ  
Ἀναστασίῳ ἔτη 32, ἀνάστημα ὑψηλόν, πρόσω-  
πον μακρὸν, τρίχες καστανὰ, ὀφθαλμοὶ γαλανοί,

σώμα μικρὸν, εἰς μετρία, ὀφρύδια ξανθὰ, ἐνδυμασία  
Ἑλληνικὴ, ἐπάγγελμα στρατιώτης. Τοῦ Κωστῆ  
Σέρβου ἔτη 28, ἀνάστημα ὑψηλόν, πρόσω-  
πον μικρὸν, τρίχες ξανθὰ, ὀφθαλμοὶ γαλανοί,  
σώμα μέτριον, εἰς ὁμοίαν, ὀφρύδια ξανθὰ. Τῷ Ἀθα-  
νασίῳ Γεωργίῳ ἔτη 30, ἀνάστημα μικρὸν, πρόσωπον  
τρογγυλόν, τρίχες καστανὰ, ὀφθαλμοὶ μαῦροι, σώμα  
μέτριον, εἰς ὁμοίαν, ὀφρύδια μαῦρα καὶ πληγωμέ-  
νος εἰς τὸν πώγωνά καὶ τὴν εἰνα. Τῷ Ἰωάννῃ Χ. Δημη-  
τρίῳ ἔτη 25, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον τρογγυλόν,  
τρίχες ξανθὰ, ὀφθαλμοὶ καστανοί, σώμα μικρὸν, εἰς  
μετρία, ὀφρύδια ξανθὰ. Τῷ Χαλήλ Καραϊμπραϊμ ἔτη  
22, ἀνάστημα ὑψηλόν, πρόσωπον τρογγυλόν, τρίχες  
μαῦραι, ὀφθαλμοὶ καστανοί, σώμα μέγα, εἰς μεγάλην,  
ὀφρύδια μαῦρα. Τῷ Ἀχμέτ Φλώρῳ ἔτη 20, ἀνά-  
στημα μέτριον, πρόσωπον μακρὸν, τρίχες ξανθὰ, ὀφθαλ-  
μοὶ γαλανοί, σώμα μέγα, εἰς μεγάλην, ὀφρύδια ξανθὰ.

Ἐξεδόθη ἐν Π. Πάτραις, τῇ 1 Ἀπριλίῃ 1831.

Ὁ τ.ε. Πρόεδρος, καὶ Δικαστικὸς Σύμβουλος  
Π. Πατρῶν. Α. ΚΩΝΣΤΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Χ. Ντζίνος.

Αρ. 434. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.  
ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ  
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀντώνιος Μπερναράς κάτοικος Μα-  
ραθωνησίου, παρσιάσας πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀπαί-  
τησιν τε, ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῶν 28 Φεβρουαρίου  
1831, κατὰ τῶ ἀπόντος Γεωργίου Ῥεμελιώτη Ἀγι-  
ομαυρίτη παθητικῇ καὶ ἐνυποθήκῃ χρεοφειλέτῃ τε,  
ἐξαίτηται, δυνάμει τῶ ὁποῖος ἔχει τίτλον·

Α. Νὰ προσκληθῇ διὰ τῶ νομίμου τρόπου ὁ εἰρη-  
μένος χρεώτης τε διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῶ Δι-  
καστηρίου ἐντὸς ἡμέρας προθεσμίας.

Β. Νὰ υποχρεωθῇ ἀκολούθως νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ  
πρὸς αὐτὸν δάνειόν τε, συγκείμενον ἀπὸ γρῆσια  
τεσσερὰ χίλια τετρακίσια ἐβδομήκοντα ἑν, ὡς ἡ ἐπισυ-  
ναφθῆσα ἐγγραφοῦ ἀπέδειξεν τῶ χρεώτῃ τε ἐμφανίει.

Γ. Τὸς ἐπιτετραμμένους παρὰ τῶν νόμων τόκους τῶ  
δανείου διὰ μῆνας περίπου δεκατέσσαρας.

Δ. Νὰ διαταχθῇ, εἰς τὰς ἐναντίας πτώσεις,  
παρὰ τῶ Δικαστηρίου ἢ κατὰ νόμον ἐκποίησις τῶ ὁποῖου  
φέρει ἐνεχέρη πρὸς ἱκανοποίησιν τε κτλ.

Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς προσεπιφέρει ὅτι, ὁ μὲν χρεώτης  
τε ἄπεστιν, ἡ τελευταία δὲ διαμνην τε, εἰς τὴν ὁποίαν  
καὶ ἡδη κατοικεῖ ἡ οἰκογένεια αὐτῆς, εὐρίσκεται εἰς τὴν  
πόλιν Ἀρκαδίας κατὰ τὴν ἀνω Μεσσηνίαν, καὶ

Ἐπειδὴ ὁ φέρων τῶ ἐναγόμενον εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν

# ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 29 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1831



## ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

### Αρ. 391. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΡΑΝ ΚΑΙ ΜΥΚΩΝΟΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Αναγνῶν τὴν ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1831 ἀναφορὰν τῷ Κυρίῳ Ἀνδρέᾳ Κοζαδίνῳ, διὰ τῆς ἧς ἐποίας κηρύττει τὴν παῦσιν τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς καταστάσεώς τε·  
Αναγνῶν τὸ εἰς τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν ἐπισυναπτόμενον ἐνδεικτικὸν τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς καταστάσεώς τε·

#### Σκεπτόμενον

Ὅτι ἡ ἀναφορὰ αὕτη δίδει χώραν εἰς ὅ,τι διατάττει τὸ ἄρθ. 479 τῆς Κεφ. Β' τῆς τρίτης βιβλίας τοῦ Ἑμπορικῆς Γαλλικῆς Κώδικος, καὶ εἰς ὅ,τι ὑπαγορεύει τὰ 455, 459 τῆς Γ' Κεφαλαίᾳ τῆς ἰδίας βιβλίας.

#### Διατάττει.

1. Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Κοζαδίνος εἶναι πτωχὸς ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1831.

2. Διορίζεται ἐπίτροπος δικαστῆς ὁ σύμβουλος Κ. Πέτρος Π. Μαυρογένης, καὶ συμπράκτωρ ὁ Κ. Στέφανος Μπινφόρτ.

3. Ἡ παρῶτα ἀπόφασις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος διὰ τὴν φθάσῃ εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας εὐρισκομένων δανεισῶν, εἰς τὰς ὁποίας δίδεται τεσσάρων μηνῶν προθεσμία.

4. Ἡ ἐνταῦθα Ἀστυνομία θέλει ἔχει ὑπ' Ἀστυνομικὴν Φύλαξιν τὸν Κ. Ἀνδρέαν Κοζαδίνον.

5. Ἀντίγραφον τῆς παρέσης ἀποφάσεως θέλει κοινοποιηθῇ ἀμέσως εἰς τὸν ἐπίτροπον δικαστὴν Κ. Πέτρον Π. Μαυρογένην καὶ συμπράκτορα Κ. Στέφανον Μπινφόρτ.

6. Διατίθεται ὁ ἐν ταῦθα Εἰρηνοδίκης, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει εἰσαλῆ ἀμέσως ἀντίγραφον τῆς παρέσης ἀποφάσεως, καὶ ἐπιθέσῃ τὰς σφραγίδας εἰς τὰ μαγαζεῖα τῶν πτωχεύσαντων Ἀνδρέα Κοζαδίνου, καὶ εἰς ὅλα τὰ κινητὰ τε καὶ ἑγγραφα.

7. Τὰ ἐξόδα τῆς παρέσης ἀποφάσεως εἰς φερίκας τέσσαρας θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τὰς τῆς περιστείας τῶν πτωχεύσαντων Ἀνδρέα Κοζαδίνου.

Ἐν Μυκῶνι, τὴν 24 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΠΛΑΤΥΚΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Βεάκης.

### Αρ. 395 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

#### Γ'. Ἐνταλ. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΙΤΣΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ.

Ὁ Νικόλαος Βουνικιώτης, ἐκ χωρίου Βρωμοδεύσης ἐπαρχίας Λεονταρίου, κατηγορήθη τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1829, ἐνώπιον τῆς κάτω Μεσσηνίας Πρωτοκλήτε, ὡς πληγώσας διὰ τρυφερισμῶν τὸν βραχίονα τῆς συγχωρίου Γεωργίου Τζεκαλά· συλληφθεὶς δὲ ἐδραπέτευτε, τὴν 18 τῆς αὐτῆς μηνός.

Διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 235 ἐντάλματος ἐμφανίσαι· ἐνετάλθη, κατὰ πρῶτον παρὰ τῆς Πρωτοκλήτε τῆς κάτω Μεσσηνίας.

Διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 95 ἐντάλματος, κατ' αἴτησιν τῆς παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τέτῳ ἐγκληματικῆς ἐξετάσεως, ἐνετάλθη ἐκ δευτέρου.

Ἐπειδὴ δὲ, καὶ μέχρι τῆς δὲν ἐνεφανίδου ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, ἐντέλλεται καὶ τρίτον ὁ διαληφθεὶς Νικόλαος Βουνικιώτης νὰ παρυσιαθῇ ἐνώπιον τῆς Βήματος τέτῳ μετὰ δέκα ἡμερῶν προθεσμίας, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐὰν δὲ, παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν ἐμφανιθῇ ὁ ἐντελλόμενος Νικόλαος Βουνικιώτης, θέλει ὑποπέσει εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων κατὰ φυγοδικῶν ποινὰς, μεσεγγυωμένης καὶ τῆς περιστείας του.

Ὅλοι ἀεπιτόπιστοι ἀρχαὶ τῆς Ἐπικρατείας προσκαλῶνται νὰ συλλάβωσι τὸν φυγόδικον τέτον τυχόντα εἰς τὴν δικαιοσύνην των.

Τὸ παρὸν ἐνταλμα θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἐπικρατείας, ἀντίγραφον δ' αὐτῆς θέλει κολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐντελλομένου, ἕτερον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τε, καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς διαμονῆς του.

Χαρακτηριστικὰ τῆς ἐντελλομένου. Μῆτωπον σρογγυλόν, κόμη καὶ ὄφρυς κασάνοχρος, ὄμματα γαλανὰ, μύτη μετρία, μύσαξ ξανθοκκινεῖς, ἀνάστημα χαμηλόν, ἔτη τριάκοντα, σῶμα μικρὸν, σιαγὼν σρογγυλὸς κεχαρσμένος ἀπὸ μάχαιραν.

Ἐν Τριπολιτῶν, τῇ 26 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Ι. Σ. ΑΝΙΝΝΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς, καὶ ἀντ' αὐτῆς ὁ ὑπογραμματεὺς

Γ. Ἰωαννίδης.

τῆς Ἀστυνομίας Π. Πατρῶν ἐνώπιον τῆς Δικαστηρίου τῆς  
τῆς, ὡς φονεύσας τον συγχώριόν τῆς Ἀπόστολιν Ἀθα-  
νασόπελον κατὰ τὴν 23 Μαρτίου 1828, καὶ ἐληθείς  
παρὰ τῆς ἰδίας εἰς φυλακὴν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τῆς  
1830, ὅτε συνελήφθη, ἐδραπέτευσεν ἐκείθεν κατὰ  
τὴν 19 τῆς παρελθόντος Φεβρουαρίου 1831.

Εἰδοποιηθὲν τὴν δραπέτευσιν τῆς τῆς Δικαστηρίου κα-  
τὰ τὴν 26 τῆς αὐτῆς μηνός, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην  
τῆς ἐξετάστῃ, ἐξέδωκε δεύτερον ἔνταλμα ὑπ' Ἀρ. 319  
περὶ τῆς ἐμφανίσεώς τῆς δημοσιευθὲν τακτικῶς.

Παρελθόντος δὲ τῆς διδύσεως δι' αὐτῆς δέκα ἡμερῶν  
προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος, ἢ καταχεθέντος, ὁ  
ἐξετάστῃς ἤτήσατο δι' ἀναφορᾶς τῆς αὐτῆς αἰτιολο-  
γημένης καὶ τὸ γ' ἔνταλμα περὶ αὐτῆς.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται καὶ τελευταῖον διὰ  
τῆς παρόντος τῷ δραπέτῃ Γεωργίῳ Γιαννακοπέλῳ  
(Ναντοπέλῳ) καὶ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν τῆς ἐντὸς δέκα  
ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῆς Γενικῆς  
Ἐφημερίδος, ἄλλως παρελθόντος καὶ ταύτης, θέλει  
μεσεγγυηθῇ ἅπασα ἡ περισσία αὐτῆς.

Ὅλαί αἱ Ἀρχαὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κράτους ὀφείλουσιν νὰ  
προσέχουν διὰ τὴν σύλληψιν τῆς διαληφθέντος δραπέτης,  
ἐὰν κατὰ περιστάσιν εἰς τὰ τμήματά των εὑρεθῇ ἔτος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφη-  
μερίδος, ἀντίγραφα δ' αὐτῆς θέλουσιν κολληθῇ ἐπὶ  
τῆς θύρας τῆς οἰκίας τῆς δραπέτης, εἰς τὴν ἐκκλησίαν  
τῆς ἐνορίας αὐτῆς καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν. Χαρακτηριστικὰ  
τῆς μνησθέντος δραπέτης ἡλικία χρόνων 20, ἀνάστη-  
μα μέτριον, πρόσωπον μελαγχρινόν, τρίχες ξανθαί,  
ὀφρύδια ὅμοια, ὀφθαλμοὶ κασάνυχροι.

Ἐν Βοστίτῃ, τὴν 30 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ.

Ἀντὶ τῆς Γραμ. ὁ ὑπογραμ. Γ. Σωτηριάδης.

Ἀρ. 675 ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ  
ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

Ὁ προηγούμενος Συμεὼν ἀπὸ χωρίον Ἀγιάνα,  
ασίλευς Γιαννούλης, Ἀθαλάσιος Μαρίνης, Πίλια  
Ιεραχωρίτισσα, Ἀναστάσιος Ράπτης, καὶ ὁ κηδεμὼν  
τῶν ἀνηλίκων θυγατέρων τῆς ποτὲ Παναγιώτης Για-  
ουσάκελλα, ἐπαρυσίασαν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο ἀ-  
ναφορὰν, ἐξαιτούμενοι νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς κληρονόμοι  
τῆς ἐξ ἀδιαθέτου καὶ ἀτέκνης θανάσεως Σοφίας συζύ-  
γου τῆς Θεοδώρας Κέκη, ὄντες οἱ πλησιέστεροι αὐτῆς  
συγγενεῖς, πρεβάλλοντες τὴν διανομὴν τῆς κινητῆς καὶ  
ἀκινήτου περιουσίας της.

Προσκαλῶνται λοιπὸν ὅλοι ὅσοι ἔχουσιν, ἢ νομίζουν  
ὅτι ἔχουσιν δικαίωμα κληρονομικὸν ἐπὶ τῆς χολαζέσης  
κληρονομίας τῆς Σοφίας συζύγου τῆς ποτὲ Θεοδώρας  
Κέκη, νὰ παρυσιάσωσιν τὸν τίτλον των εἰς τὸ Δικαστή-  
ριον τῆτο αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπων, ἐντὸς ἑκο-  
σι τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πα-  
ρόντος προγράμματος διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἀντίγραφα τῆτος καὶ κολληθῶσιν εἰς τὴν θύραν τῆς  
Δικαστηρίου, εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς πό-  
λεως καὶ ἕτερον καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφη-  
μερίδος.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 31 Μαρτίου, 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Σ. Νικολαΐδης.

Ἀρ. 502. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΒΟΣΤΙΤΖΑΝ ΚΑΙ Π. ΠΑΤΡΑΣ  
ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 296 προγράμματος τῆς Δικα-  
στηρίου τῆτος καταχωρισθέντος εἰς τὸ παράρτημα τῆς  
Ἀρ. 24 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος προσεκλήθησαν οἱ  
κληρονόμοι τῆς εἰς Π. Πάτρας ἀποβιώσαντος Ἰωάννη  
Λάμπρου Φαλαγάνη ἐκ Καρπενησιῶν.

Σήμερον δὲ ὁ Κ. Στάθης Κέτρας ἐκ τῆς χωρίου  
Ἀμπλίου τῆς Ἐπαρχίας Καρπενησιῶν παρυσιαζό-  
μενος δι' ἀναφορᾶς τῆς ἤτήσατο νὰ παραλάβῃ τὴν  
ἐγκαταληφθεῖσαν περισσίαν τῆς τεθνεώτος Ἰωάννης  
Φαλαγάνη, ὡς φέρον τίτλον τῆς υἱότητος Νικολῆ, καὶ  
ἀνεψιῶ ἐξ ἀδελφῆς τῆς ἀποθανόντος μόνου διαδόχου  
καὶ κληρονόμου αὐτῆς, μὴν ὑπαρχόντων ἑτέρων κληρο-  
νόμων καὶ συγγενῶν.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν δυνάμει τῆς ἀρ. 505 τῆς  
Πολιτικῆς Διαδικασίας, κοινοποιῶν διὰ τῆς παρόν-  
τος πρὸς ἅπαντας τῆς ἀπόντας ἀγνώστες  
κληρονόμους τῆς ἀποβιώσαντος Ἰωάννης Φαλαγάνη (ἂν  
ὑπάρχον) τὴν αἴτησιν τῆς διαληφθέντος Στάθης Κέ-  
τρας προσκαλεῖ αὐτὸς ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν τῆς  
ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γεν.  
Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τῆς παρόντος ἢ αὐτοπρο-  
σώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου των, ὥπως πρεβά-  
λωσι τὰ κληρονομικὰ δικαιώματά των καὶ πρεχ-  
θῶσι τὰ περαιτέρω εἰκότα.

Τὸ παρὸν θέλει κηρυχθῇ ὑπ' Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας  
ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως Π. Πατρῶν καὶ θέλει  
δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφα  
δ' αὐτῆς θέλει κολληθῶσιν ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς Δικα-